କାର୍ଲ ସେଣ୍ଡବର୍ଗଙ୍କ କବିତାବଳୀ

(ଅନୁ)

[illegible]

DIGITIZED

O-194MNP3.1
N12
119503

69

ஓம் பரப்பிரம்மணே நம:

விவேக விளக்கமாலை

இஃது:

தூத்துக்குடி முத்துநாயக்கர் தெரு

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

S. நல்லபெருமாள் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

தூத்துக்குடி சற்ஞானசபையாரால்

வெளியிடப்பட்டது

569
3.12

N. சிவகுருநாதபிள்ளையால்,

தூத்துக்குடி

சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

O-,194 MNP3V
N12

119609

2

569
3.12

உ

ஓம் பரப்பிரம்மணே நம:

விவேக விளக்கமாலை.

இஃது

தூத்துக்குடி முத்துநாயக்கர் தெரு

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

S. நல்லபெருமாள் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது.

தூத்துக்குடி சற்ஜனசபையாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

N. சிவகுருநாத பிள்ளையால்,

தூத்துக்குடி

சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1912.

இவை ஆத்தாக்குடி [ஜம]பல்லூர் சற்சனசபையின், காரியதரிசியும்,
அபேதவாத நிரூபண[சி]த்தாந்த சிம்மமும், இந்நூலாசிரியரின்
[illegible] மாணாக்கருமாகிய,

கார். ரா. சங்கர[லிங்]கம்பிள்ளையவர்களா லியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம் நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

உலகியற் றோற்றம தொடுக்க மெதுவோ
சலதி யமைதிபோற் றணிப்ப தெதுவோ
காலா காலமுஞ் சு[டர்வ] தெதுவோ
மாலே யிலாதெமை மாழ்வி[illegible] தெதுவோ
அன்ப ருளம் விட்டகலா தெதுவோ
இன்பங்க ளெல்லாம் இசைப்ப தெதுவோ
ஆடியே பாடி யமர்வ தெதுவோ
நாடியே கும்பிடும் ஞான மெதுவோ
இச்சை யொழித்தோர்க் கினிய தெதுவோ
அச்சத்தை நீக்கு மமல மெதுவோ
ஈடே யிலாம லிருப்ப தெதுவோ
கேடே யிலாமற் கிளைப்ப தெதுவோ
உண்மைப் பொருளா யொளிர்வ தெதுவோ
திண்மை யளிக்கத் தெளிந்த தெதுவோ

ஊனக்கண் காணாதற் கொண்ணா[illegible]தவோ
ஞானக்கண் காணு நலமதெது[illegible]

எம்மதத்தோரி னிதய மெதுவோ
சம்மதத் தோங்கிச் சலியா [illegible]

எப் பராபர வேற்ற மெதுவோ
மோகா மோக முதன்மை யெது[illegible]

ஒப்பென்ன வின்னுமே யோதினு மோயாத்
தப்பிலா வஸ்துவைச் சந்ததம் போற்றும்

ஒப்பிலா வுன்னத வுண்மைநா லுள்ளதை
யாய்வதிற் சோர்விலா ஞானத் திட்ட

கன்னியத் தான்மேற் கருத்தெ[illegible] தாங்கிப்
புண்ணியப் பேறின் [illegible] பொ[illegible]ப் பெருமையாய்க்

காசினி யோர்கள் கருத்தி லுணரத்
தோசமி லாக்கமார் துரத்தக் குடியெனக்

கிளர்த்து முதற்பெயர்க் கீர்த்தி[illegible] யென்றும்
வளர்த்து வருதிரு மந்திர நகரிற்

கிண்மே லுலகுங் கிழிபட நின்[illegible]றான்
தாண்மை யிலாதான் சகுணன் நிட்குணன்

குற்றமில் செங்கண்மால் கோத்திரத் துதித்தோன்
கற்றவப் பேறுள நல்ல பெருமாட்

[illegible]விராய் [illegible]ன்னுங் காரணப் பெயரோன்
அ[illegible]க்கெற் கருளிய கருணையான்

தன்னிலை யறிவ[illegible]த நிலையெனச் சாற்றி
யன்னிலை நிலையெ[illegible] வருளிய மாதவன்

எனையொ[illegible] ருசா யெண்ணி மெஞ்ஞானந்
[illegible]னையுந் [illegible] தவன் றனையுங் கொடுத்தவு[illegible]

அறிவறி யாமையி லிக்குக ளனேகக்
குறியெலாங் காட்டிக் குறியிலா தொளிர்பவன்

தன்னிலை கண்டு தனிக்கு மகிமையால்
என்னிலை நிலையையும் எண்ணப் பெருமையான்

சித்தத்தி னிலைமையுந் தெய்வத்தி னிலைமையு
மொத்தத்தி லறிந்தே [illegible]ழியாத மொழிபவன்

[illegible]னைபடிய பேர்க்[illegible] சாந்தமா[illegible]த்
தினம்கொடுத் திலக்கு மெய்வச சரியான்

உள்ளகம் புறம்பு மொருப்பட மொழிவேன்
கள்ளமில் மனத்தைக் காட்டிநாட் கழிப்போன்

சற்சனர் சபைகள் [illegible]செய் தவம்வளர் தாதா
கற்பனை யறத்தை[illegible] கண்டமா ஞாதா

எவரெவர் கொள்[illegible] யெவ்வா றிருப்பினு
மவரவர் கருத்தறிந் தவ்வா றொழுகுவோன்

சரியை கிரியை தன்யோக ஞான
முறையே புகல்வோன் முழுமட்சவாய் நிற்போன்

சப்தி யுலகைக் கனவெனக் காண்போன்
தெய்த்திரி லெல்லாம் திகழ்பவென் றகைப்போன்

மாதிட முள்ளான் மனமய லில்லான்
சோதிட நிலைமையின் றகமற மொழிவோன்
எப்போது பார்க்கினு மீசனார் சரிதம்
[illegible]போது காண்கினு மெனக்கருள் [illegible]ரப்பவன்
தானே யலதாத் தனிக்குனன் மனனே
கோனே யிருந்து குணமருள் செய்பவன்
கூச்ச மிலாதுயர் கூட்டத் தமர்வோன்
பேச்சில் நலஞ்சேர் பிரிய மெவரும்
கெட்டியாய்க் கொள்ளவே கேடின்றிச் செய்வோன்
நட்டத் தினிற்பிறர் [illegible] கியான்
கேட்டிட [illegible] கேள்வி [illegible] வல்லன்வீ
ணுட்கழிக் கச்சற்று நாடிடா ம[illegible]ண்பன்
மெய்சேர் தவத்தரை மென்மேல் மதித்துக்
கைகுவித் தேற்றுங் கருத்தை யுடையவன்
கொடுமைக் கிணங்கான் குணஞ்செயப் பிந்தான்
அடியைத் திறத்தினு லாரையுந் தன்வசங்
கோணு திழுப்பவன் கோளா க[illegible]ந்தன்
நாளுன் பலமுற நாவி லினியவன்
சற்சனர் புகழுஞ் சத்திய வாக்கன்
[illegible]னார் கிட்டிடின் சுருக்கின் மறைவோன்
ச[illegible]க்க ளோப்பிடச் சார்ந்திடு மின்றேன்
மாதக்க நூமலன வாய்மையாய்க் கோர்த்துச்

சிறப்புப்பாயிரம்

கிற்பா மேன்மையே சீர்பெற் றேய்ந்திட
அற்புத மேகிறைந் தாவல் வளர்த்திடச்
சீவர்க டேறச் சிறப்புங் கொடுத்தே
மேவும் [illegible]கை விளக்கமா லைப்பெயர்
[illegible]ங்கமாய் வைத்தினூற் றலக்கினன் மேலாம்
பத்தியா யாருமே பாரத்திடப் பார்த்திடச்
சூக்ஷம் பலபல தோன்றிடு நித்திய
மோக்ஷ விச்சையும் மூன்வர நேருமே
செய்யுட் பெருக்கமாய்ச் செப்பிடும் வித்வர்காள்
மெய்யுட் பதிந்திது வீர[illegible] முண்மையே
சைதன்ய மாபுகழ் [illegible]ற்று நூல [illegible]
பொய்துன்னு நூலெல்லாம் போற்றுதா லாமோ
சொக்குநா லிந்நூற் சுந்தர மாந்தருக்
கொக்குநா லென்பதிங் கோதா திலங்குமே
சோதியை யுளத்திற் றோன்றிடச் செய்யுமிந்
நீதிநூல் பார்ப்பவர் நீடுமா ஞானியே.

பிழை திருத்தம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	13	மொழியென்	மொழி[illegible].

காப்பு.

பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	2	யென்னயற்	யென்னறிவாற்

நூல்.

5	2	லெல்லை	ரெல்லை
19	3	ஆரிதனை	ஆரிதை
31	2	யேங்கே	யெங்கே
50	3	கழுவுமயின்	கழுவுமாயின்
61	4	குபக்கலங்கள்	குயக்கலங்கள்
63	1	கெடுகாட்	கெடுகாட்
94	3	தெளிவுபடும்படிவ்	தெளிவுபடும்படி
114	4	செல்லென்றும்	சொல்லென்றும்
115	2	பேழ்து	போழ்து
122	1	வாதனைபின்	வாதனையின்
128	2	புரிந்தேன்	புரிந்தே
189	1	நாட்டுங்கொள்ளலை	நாட்டம்விட்டலை
197	1	தனித்தெ	தனித்தே

சிவமயம்

விவேக விளக்கமாலை.

காப்பு வெண்பா.

என்னகத்தில் நின்றே யிலகும் பெருங்கோனை
யென்ன[illegible]வ ற் போற்றி யிறைஞ்சினேன்—மன்னு
விவேக விளக்க மெனுமாலை சாற்றச்
செவிசாய்ப்போர் சேர்வார் [illegible]லை.

தன்னிலையி னின்[illegible] தனித்திங் கிருப்போர்க்[illegible]
யின்னூன் மிக[illegible] மெழிலாகு—மிந்நிலைசற்
றில்லாத மாக்க ளுக்கு மெய்தும் பரன்கருணை
நல்லறிவா யிந்நூலை நாடின்

முந்நூல்கண் மன்னீர்போன் முன்னணியாய் மொய்த்திடினு
மிந்நூ லியம்புவது மென்னெழுச்சி—யிந்நூற்
குரையோர்வார் பாசா விலக்கணத்தைக் கொண்டே
நிறையோர்வார் தன்னிலையி னின்று.

நூல்.

வினையிரண்டிற் றுஞ்சான் வினையிலையென் றோர்வன்
மனமெதிலும் பற்றாக மாட்டான்—மனத்தாலும்
பற்றற லாகாமற் பார்ப்பவனே மாஞானி
யெத்தாலுந் தீர்வை யிது.

காணுஞ் சுகமனைத்துங் காணு மறிவென்றே
காணு மவனேமெஞ் ஞானிகாண்—நாணம்
மடந்தவிர்ந்து நாய்போல வாங்கிப் புசித்துந்
திடம்பெற்று வீற்றிருப்ப னே. (2)

அறிவின் மயமே யனைத்துமெனக் கண்டும்
அறிவாக [illegible]—அறிவின்
பிரதிபலப் பேற்றைப் பெறுவார்க ளென்னு
மருளரோ பித்தரோ மால். (3)

ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்திக் கிடப்பவர்க்குத்
தானந் தவமுயற்சி தானுண்டோ—மோனகுரு
சொன்னபடி நிற்குஞ் [illegible] திடமுமுளார்க்
கென்னகுறை யென்று மவர்க்கு. (4)

[illegible]லதொழிலும் பார்ப்பார் பயன்பற்றார் பற்றில்லா
லெல்லையிலா [illegible]ப்தியின்மே லிச்சையுளார்—தொல்லை
வினைகாணார் வேறோர் விரும்புதமை வேண்டார்
தனைக்காணுந் தத்துவ ஞானி. (5)

தானே யிருப்பவனுந் தானென் றறிந்தவனும்
நானென் றேயுரைக ளிட்டினதார்—நானே
புகலுகின்றேன் கேளுமிந்தப் பூட்டகத்தைக் கண்டா
ரகவுலகத் தாரா மவர். (6)

எந்தவிடம் போனுலென் மயங்கிருந்து பார்த்தாலெ
னந்தவிட முந்தானே யாகுமே—யிந்த
மதியனுச ரிப்பார்க்கென் வந்தென்போயென் காண்
மதியே யவரொடெங்குங் கண். (7)

ஆனந்தக் கூத்தி லமர்வோ மொருபோதுந்
தானந் தவமுயற்சி தான்விடோம்—ஞானம்
புகல்வோம் விழிப்பகலோம் போதமெனும் வீட்டை
யகலோநா மாண்மையுட னே. (8)

எல்லாவகையும்விட்டே யேகவறி வாயிருக்க
நில்லா வகக்குரங்கை நேர்படுத்தி—சொல்லரிய
வேதாந்த மோன விளக்கினுச்சி ம[illegible]தொளிரு
நாதாந்தா செய்தருளிந் நாள். (9)

மனக்காட்சி யற்று மகிழ்ந்திருக்க மன்பர்
நினைக்காட்சி யாமுலகைத் [illegible]ார்—மனக்காட்சி
கொண்டடலோ டாடித் துறைதவிரா மாக்களே
தொண்டுசெய்து சேர்ப்பார் துயர். (10)

[illegible]ந்தோறு மூன்றுதரு நாமிருக்குங் காயமிது
பாழாகு மென்றறிவிற் பற்றினுற்—பேருலகப்
பற்றெல்லா நாசம் பகவ னுனது பசம்
கற்றவரும் மேலாகு நம்பு. (11)

அறிவுதய வின்ப வமுதைமிக வுண்பார்
தெரியுலகைச் சீயென் றிகழ்வார்—தெரியுலகைக்
கொண்டாடு வான்காமி கொம்பசைகும் மந்தியைப்போற்
றின்றூடு வான்றுயரிற் சேர்ந்து. (12)

மரணஞ் சனனமென்று மாந்தர் பயந்[illegible]தர்ளவர்
திரண மெனா[illegible]மதிப்போஞ் சீடா—மரணமக்
கேது சனன மிருந்தாலல் லோநினைப்போம்
பேதமக லாச் சொனவே பேசு. (13)

அரவுக்கும் நஞ்சுண்டிங் காய்ந்த [illegible]லைஞானத்
துறவியர்க்குமீ நஞ்சுண்டு சொல்[illegible]வாம்—துறவியரும்
பாம்பும் பழகப் பணிவர் பணிபுரிய[illegible]
வீம்புசெயிற் றீண்டுவது மெய். (14)

எத்தனையோ யுக்திபுத்தி யினருக்கும் பல்காலும்
மெத்த ரகசியமாய் வேதாந்தம்—நித்[illegible]யமும்
சொல்லியழுதாலும் சொந்தக் குணம் போகா
தல்லல்தரு மென்றே யறி. (15)

இசகை[illegible]ிச்சை பரவிச்சை யென்பவெல்லாம்
நிச்சயமாய்[illegible]ணித்தா—லச்ச[illegible]றச்
[illegible]சானனேயல்லா[illegible] சுத்தவெளி யெய்க்காண்கி
[illegible]ண்தன்னே யேதுமிலை யென். (16)

மன்னுதிட ஞானியையும் வன்னா டிலைத்துவிடும்
மன்னுதிட ஞானி மயங்குவனோ—என்மதலாய்
கண்டு கழித்திடுவான் சாட்சியாய்ப் பார்த்திருப்பான்
அண்டுமோ வங்கே யறை (17)

தீர்ந்ததா மைந்தாவுன் செய்கையெலா மென்பாள்தாய்
தீர்ந்தாரெந் தந்தையென்பார் சேயருடே—யார்துணையாம்
இல்லாளோ தாலி யிழந்தேனென் பாளுற்றார்
சொல்லென்ன [illegible] தாக்கு. (18)

இந்தமட்டீம் தானே யிதற்கதிக மோவாழ்க்கை
சொந்தமெனக் கொண்ட துணியென்றே—தந்தம்
[illegible]யாமை யென்றுரைப்போம் ஆரிதனை யன்றென்பா[illegible]
[illegible] பேர்கொனத் தேர். (19)

அன்பாய் வளர்த்ததம் மாத்தாளுந் திவாடாளாம்
என்பே பொதிந்தவுட லீடழிந்தால்—என்புதோல்
போர்த்த வுடலே யுடம்புள் ஒளிபரித்துப்
பார்த்திருப்போர்க் கன்றோவின் [illegible]ம். (20)

பந்துவென்றுஞ் சொந்தமென்றும் மக்களெனும் பாசமதிற்
புந்தி தனையுலைவாய்ப் போகவிட்டே—யெந்தன்
விதியோ வெனவுளறி வீணாகு நெஞ்சே
மதியீனு மெல்லாம் வரும். (21)

நெஞ்சக் தணிற்கவலை நீங்காப் பெருமூச்சு
வஞ்சச் சரீரம் வழுவுமே—கொஞ்சமுநான்
[illegible]ங்கேனே வேறோர் தொழிற்பாரே னென்றடிவா
வாங்கிருப்போன் சீவன்முத்த னாம். (22)

எல்[illegible] வடிவு மியல்பாக மாறுமது
இல்லா[illegible]தெனவறிந்தாய் நிச்சயமாய்ப்—பொல்லாப்
பிதுவெல்லா மென்றுகண்டா யெப்போதும் போல
மதியே மகிழ்ந்திருக்க வா. (23)

சும்மா விருக்குஞ் சுகசன்னி தானத்தில்
அம்மா பிறந்த வசுத்தமெலாம்—நம்மாலே
கண்டேந் தெ[illegible]ந்தேம் ஓ கற்பனையே யுன்னையினி
யண்டா தொ[illegible]ப்போ மறி. (24)

ஏது சுகமுனக்கே யிவ்வுலகில் நெஞ்சகமே
ஆதாவா ரென்றே யறிந்தையிலை—நீதினமும்
பிம்பமாய் நின்றையிலைப் பீடை தரும்பிரதி
பிம்பமாய் நின்றாய் பிறக்க. (25)

மதங்கொ… மாயானை மத்தகத்தை மன்னி
மதங்கொண்டு மாட்டுவான் மாண்போ—னிதமதுபோற்
காமமெனுங் காரிருளின் கைப்படா காக்கவென்றால்
சேமமெனு நிஷ்டையிலே நில். (26)

சாத்திரத்தையவணக்கந் தக்கோ ரடிபரவல்
ஆத்துணைகள் சொற்பொலிவோ டாறிவு—மாந்தர்களுக்
கேனோ வருவதுவும் வாரா திருப்பதென்றாற்
… முன் செய்வினையின் தீர்ப்பு. (27)

தாய்கோ… வாமன்னே தாரம் அழுமுன்னே
…சயகள் குடமுடை… த் தீருமுன்னே—மாயச்
சடலங் கெடுமுன்னே தற்போதமற்ற
இடமே குறியா யிரு. (28)

எத்தனைநாட் காத்திருப்பா யிச்சடலந் தன்னைநம்பி
மெத்தனமாய்த் தானிருந்தால் வீணாவாய்—சித்தம்
அடங்கப்பார் ஆனந்த மெங்கேயென் றாய்வாய்
மடமனமே வேறென்ன மாண்பு (29)

உடலே யுனைநானு மோம்பி யிருந்தேன்
உடலே யுனக்கூடா யோர்ந்தேன்—சுடலையிலே
போட்டுக் கொளுத்தும் புழுக்கூடே நாற்றமே
மேட்டிமையே னோகொடுப்பேன் வீண். (30)

தேகமெனும் பிராரத்வந் தீர்ந்துவிட்டா லன்றனக்கு
மாகனதை யெங்கே வரிசை யெங்கே—ஆகப்பா
பெற்றுற்றுப் பார்த்திங் குடல் கூடென் றோராத
…றமன்றி வேறென்ன கூறு, (31)

சித்தா யிருந்தாற் செகத்தோற்ற மேதங்கே
முத்தனென… சொல்லன் முறைதானே—அத்தா
யெனக்கருள் வாயின் நிலையை யெப்போதுங் காண
நினக்கடி… செய்க்கின் நினைவு. (32)

நினைவறிவாய் … லையறிவாய் வல்லோய்
எனையறிவா யெல்லா மறிவாய்—உனையறியா
தேயிருக்கு மஞ்ஞானத் தீவினையை மாற்றும
லெயிருந்தால் நானென் செய்வேன். (33)

போகம் வரக்கண்டாற் புன்னகையோ டேம்போம்யாம்
ஆகந் துறப்பதற்கு மஞ்சோமே—சோகம்
அடைபோமே நிஷ்டை யகலோமே யந்த
இடம்பெற் றிருப்பதினாற் றான். (34)

செ…கசவ மேயுன்னைச் சீராட்டி வைப்பவர்க்கு
மெத்த பயங்கொடுக்கும் வீணிதுவே—நித்தியமு
முன்னைச் சடமென் றுணர்ந்தே யுணர்ந்தவனு
மென்னை யன்றி வேறில்லை யே. (35)

தாயாரு மென்செய்வா டாரங்களென்செய்வார்
மாயவினை வந்து சூழ்க்கிட்டாற்—றாய
சேய்கரு மென்செய்வார் சுற்றமிருந் தென்னே
மனதே சகிப்பதுவே மாண்பு. (36)

மாயிசக்தியின் மத்தியிலே வந்திருக்கும் வல்வினை
நாமே தினமொடுங்கி நாடுதற்கு—நாமேதான்
சஞ்சிதத்திற் போட்டவிதை தக்கதே யின்னமதை
யெஞ்சாம லீடேற்று வோம். (37)

மான மிலாமையினால் வந்தமட்டுமுண்பதினால்,
ஞான மிருந்து நவிலாதா—லீனு
மிதுவெனவோ ரீனமையினா லெல்லாம் கொள்ளலாற்
றதிஞானி நேர்சுணங்கைச் சொல். (38

எதார்த்த சுகத்தி னிமையா திருப்போர்
பதார்த்தசு மொன்றினையும் பாரார்—பதார்த்தசு
மெத்தனைகோ டாகோடி யிடுபண்ணி நின்றாலும்
அத்தனையும் நீருக்கு வார். (39)

அறிவே யனைத்துமென வாங்காங்கு கண்டோர்க்
கறிவிற் சயலாவ தொன்றோ—வறிவேநா
மென்றறிடங் கொண்டிந்தப் போகத்தும் பார்ப்பதுவே
குன்றாத ஞானிகளின் கூர். (40)

கண்ட வுடன்பதைப்புக் கைகால் நடுக்கமுடன்
றெண்டனெனக் கும்பிட்டுச் சொற்கேட்டு—விண்டிடுவோன்
வார்த்தையெலாம் வாங்க மதியைத் தனிநிருத்திப்
பார்த்திருப்போன் சத்திடன் பார். (41)

குடிகும் பிடுதோத் திரப்பிரியம் நீக்கி
அடியா னெனச்சொல்லி யார்க்குந்—தடிமொழிகள்
இன்றிச் சுயபோதை யெஞ்ஞான்று மாவார்கள்
அன்றோ மகாஞானி யாம். (42)

காமம் வெகுளியின்றிக், காட்சியிலாத் தன்போத
நேம மகலாநிஷ்ட சாமியனாய்—மாமகிமை
வேண்டாதவனாய் விடைகொடுக்கத்தக்கவனாய்
நண்டிருப்போன் பேரறிவோனே. (43)

மெய்முதற்றன் பார்ப்போய் விவகாரம் செய்யாதே
உய்வோ மெனுங்கருத்துற் றெவ்வொருநாள்—மெய்யாகப்
போய்ப்பார்த் திருப்போர் புகலென்றோ வென்றுதே
வாய்க்கு மவன்கருணை மால். (44)

குற்றங் குணமாகக் கொள்ளு மனத்தினர்க்கு
மற்றுங் குறைவேது மாநிலத்தில்—முற்றும்
அறந்த துறவிக்கு மூன்றவத்தை யேது
அறிந்து மறியா தவர். (45)

நாத னருளுற்று நாவின் சுவையற்று
ஓதா மிழிருணங்க ளொக்கவிட்டுப்—பேதம்
இலனெனத் தெய்வ நிலையினே நின்றால்
மலையா திருக்கும் மனம். (46)

ஒருத்தருக்கு மின்பு வுதயமாய் ஞான
விருத்தனு மெல்லாம் நிறைவு—பிருந்துகொண்டு
ஆம்பொருட் போல அறிவிக்கு மப்பனையே
தேடி யிருந்தா னன்றோ சித்து. (47)

தோற்ற வொடுக்கமெலாஞ் சொல்லி யருளுகையத்
தேற்ற பொருளை யெனக்குரைத்து—சாற்றிசையும்
பாரென்றான் பார்த்தேன் பரமனை பார்த்தவிட
மாரென்று மென்னகத்தோ ணும். (48)

அக்காலம் போலென் னறிவே யகமகிழ்வா
யிக்காலங் கண்டே னிருந்திடவே—யிக்காலங்
கண்ட பொருளைக் கணப்பொழுதும் நான்மறவேன்
றெண்டவினை தீர்ந்ததென்று தேர். (49)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அதிகாரத் தோடுநிதி யடைந்து விட்டோ மெனச்செருக்குற் றூர்வந்தா லும், மதியாமல் வாயிருந்தும்பேசாதே யிருப்பாரேல் மடமையன்றோ, நதியோடு மதிசேர்ந்த சடையான்றன் னருள்சற்றே நழுவுமாயின், நிதியேது செருக்கேது மாந்தர்கா ளிந்தமதி நிலைநிற்காதே. (50)

பொருளென்றற் பேயுலக மயக்குறுதிப் பேரிழவை யோருங் காலின், மருளன்றோ மதியில்லா மடையர்தங் கொள்கையன்றோ மதித்துப் பார்க்கி, னருள்தரு மென்னையனருள் பெற்றோருக் கவையுண்டோ வழியா நிற்கும், பொருளொருவன்ஜநமுதல்வன் பதம் றைஞ்சிக் கடைத்தேறும் புவியினோரே. (51)

இடைச்சாதிப் பெண்களையும் முதற்சாதிப் பெண்களையு மிழிவே பூண்ட, கடைச்சாதிப் பெண்களையு நினைந்துதின நாள்கழிக்கக் கருமமுண்டோ, மடஞ்சாதிக் கும்மனதே யிவையுனக்கு ண்கல வாழு மோட்சத், திடஞ்சாதிக் கும்பொருளை நினைந்துமிரு பிறப்பிறந்தித் தொல்லை தீர்ப்பாய். (52)

ஈன்றதாய் என்பிழைகள் செய்திடினு மென்செயலா மெய்யேதேனுஞ் சான்றுபிணி மையனுகி லுளிதயந் துடிக்குமதிற் றடையுமுண்டோ ஆன்றவர்க ளுறையுமன்னூர் தார்வுறிற்சே யறிவையொப்பென் றறை தலாலே, ஈன்றவளைப்புறக்கணித்தல்மதியீனம்பவத்திற்குமேதுவாமே

குக்கலிடம் பாலைந்து படியுறினுங் குவலயக்கூட் குறைகள் சார்ந்த மக்களிட நல்குமல்லான் மற்றெவரு மோரார்கள் மாண்பு சேர்ந்த, பொக்கி சந்தான் விதிவசத்தாற் புல்லரிடம் புக்கினும் புன் ந்த, மக்க ளிடமரிப்பதன்றி மற்றுமுண்டோ வாழ்த்தாழ்ந்துமதிக்குங்காலே (54)

ஆற்றுநீர் பெருக்குற்ற மோகமாய் வருங்காலத் தகிலமாக்கள், வேற் றுமையி லாதெடுத்துச் சுகம்பெறுவர் கோடையுறின் மீக்கொ ணற் றில், ஊற்றெடுப்பார்க் குங்கொடுக்கு மத்தகைபோற் சான்றோர்க ளொளிசேர் செல்வத், தேற்றமெலா மற்றிடினு மியன்றளவு நன்மைதரச் சோர்வுறாரே. (55)

தாக்குகின்ற பிரதிபந்த வாசனையாற் கள்ளமனந் தளர்ந்தா லென்ன, பேய்க்குளப்பஞ் செயுமனிதர் புறனியெல்லா மென்மேலும் பெருத்தா லென்ன, சாக்கிரத்திற் பார்ப்பவற்றைச் சொற்பனத்துஞ் சுழுத்தியிலுந் தான்கா பாயோ, வாக்குமன மெட்டாத பூரணனாய் நின்றுகொண் மகிழ்வன் னெஞ்சே. (56)

குன்றின்மீ திருப்பவரைக் குறைநாய்க ளென்செய்யுங் கூட்டங்கூடி மன்றிலிழுத் திடவவர்க்கு வலியுண்டோ மாசற்ற மனத்தினோரை, யின் வரை நடந்ததெலா மென்மனமே பொறுத்தருள வியம்பினே நான், என்றுமொரு படித்தாய நிலைதனைவிட் டொருநாளும் இறங்கிடாதே. (57)

பந்தமெனுந் துர்க்கமதாற் பதை ாதே பயந்திடாதே, நிந்தனைகள் நேர்ந்ததென்றும் அவமானம் தென்றும் நினைத்திடாதே, பந்தமெனும் பெருந்துயரம் பாழிக்கே யேணியெனப் புகர்ந்த மேலோர், தந்திரத்தை மந்திரம் ற் கைக்கொண்டு தன்னிலையைச் சாரென் னெஞ்சே. (58)

சோகாதித் துயர் பெருவாறுய்க் கரைபுறண்டு தோன்றி னலும் கொடுக்காதே மனச்செயல்கண் டஞ்சாதே நிமலவீட் டிற், சா காமற்றனித்திருந்துசுடரொளியைப்பெருவெளியைச்சார்ந்து

நித்தம், வாகான நிரதிசய ஆனந்த மாயென்றும் வாழென் நெஞ்சே. ()

பொய்ப்புவியில் நடப்பவெல்லாம் பொய்யென்றே முன்னோர்கள் புகன்ற சொல்லை, யெப்புவந்தும் நம்பவில்லையென்றக்கால் இதற்குத்தான் யாரென் செய்வார், மெய்ப்புகழ்சேர் என்மனமே உனக்கொருமாம் பழந்தருவன் வீணாகாமற், செய்ப்புகழ்சேர் அறிவிடத்தே சேர்ந்து நின்று தேனுண்டுதேறு வாயே. (60)

ஐம்புலவே டரின்கொடுமை காற்றுமல் நீயேதா னஞ்சினக்கால், வெம்புலக்காட் டினை வெட்டிக் கொளுத்துவது நீயன்று வீணே சொல்லாய், நம்புலனை நாமடக்கற் கெவருதவி நமக்கெதற்கு நயஞ்சேர் நெஞ்சே, செம்புந்தி யேறினக்காற் குபக்கலங்கள் ்ன்றிடுமோ சேர்ந்து வாழே. (61)

நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே யென்றேதான் என்றுசான் நவின்றதுண்டு, படப்படுமோகொடுந்துயரம் எனவுரைக்கும் பேய்மனமே பழிக்கின் றேனான், திடப்படுநீ யொருவருக்கும் அஞ்சாதே யெல்லாநின் செயல்தான் கண்டாய், கடப்பதற்கு வழியாய்நில் சத்ராதிக் கும்பல் களைக் களைந்து கொ... (6)

தேற்றிருந்தா ரிலையெனவே ...ந்திருக்கும் பேய்மனதே நெடுநாட் பூவில், வீற்றிருப்போ மெனநினைத்து பொருட்டே லறியாமை வீணாளின்றிப், போற்றுபொறி புலன்கடந்த பெருவெளியி னடம்புரியும் புரவலோனைத், தேற்றுமுனை ந...டைத்தள் ளாமனிதங் காக்குமென் தெரிகு வாயே. (63)

நிந்தைமொழி யொருவருக்குப் புகலுவது மவர்நின்னை இகழ்த்தும் போதுஞ், சிந்தைமொழி தடுமாறிச் சஞ்சலத்திற் காளாகித் திகைத்து நின்

றுய், பந்தமொழி யாதிலையென் றேதுகின்ற பாழ்மனனே பரமஞான, வெந்தையின்றன் னளியென்றும் வினைவழியே வருமென்று மெண்ணு வாயே. (64)

ஊன்வெறுத்த சைவர்களே நல்லவர்க ளதிலும் நல்லோ ரோதக் கேளீர் நானெனதி தென்னுமபி மானமற்று நான்மறைக்குஞ் சாக்ஷி யான மோனகுரு வானவனை யுள்ளபடி கண்டுமுன்னும் பின்னு நீக்கி, ஞானமய மாவதுவே ஞானமன்னோர் தமையிறைஞ்ச நாடுவோமே. (65)

ஆருமனை யாதிசெல்வத் தனுதினமு மிருப்பார்களைய நீங்கி, நீறுபடும் விலைகளெல்லாம் பருதிமுன மிருள்போல நிகரில்லாத, போர்முகத்து வீரனைப்போல் வைத்தவடி வழுவார்கள் புதுமை நோக்கா, ராரு நிகரற்றசக்க ராதிபதி போலிருப்பா ரறிவுள் ளோரே (66)

அகத்திருந்து பலகலையு முணர்த்துமொரா னதியனை யழிவில் லானை மகத்துமே யெஞ்ஞான்று நிறைந்தவனை நிறைந்திருக்கும் மாண்பு காட்டாத், தகைமையனைத் தானிருந்தபடியிருக்குந் தத்துவத்தைத்ததா காரத்தை, அசமமதை யின்றிநித மதுவாகப் பழகுவதே யறிவென்பாரே. (67)

இலக்கணத்தோ டிலக்கியங்க ளிதிகாசங்களெலா மெளிதாய்க் கற்றுங், கலக்கமிலாப் பிரசங்கஞ் சமர்த்தா யுலகிற் களறி னாலுஞ் சலதியுடை யரய்க்கொண்ட நெடும்புவியை யரசாட்சி தான்செய்தாலு, மிலக்கணமாந் தன்னிலையை யறியாருக் கொருபயனு மில்லைத் தானே. (68)

உலகமெலாம் பகைத்தாலு முத்தமனை நம்பினவர்க் குறுதீங் குண்டோ, கலக்கமுறும் வேம்போலத் திரண்டெடுத்து வந்ததென் றுங் கலங்கற் போ

மோ, பலகலையும் பயின்றதெற்றிற் கத்துவித முணர்ந்ததென்னோ பதைக்கு நெஞ்சே, சலனமனக் கடும்போரைப் பெருவாளால் வெட்டி நிட்டை சாருவாயே. (69)

மனத்தையே விடயமதில் அழுந்தவைப்போன் மடையனெனல் வழுவாமோசொல், சனகமுனி யழுந்தாமல் ராச்சியத்தை நடத்திவந்த சரிதம் பொய்யோ, இனமுநீ விடயமதை நம்பாதே யென்னுடனே யேறிவாநீ, கனத்தையுண்டு மகிமையுண்டு களைதீர்ந்து சுகித்திருக்கக் கருதென் நெஞ்சே. (70)

சொல்சொலப்பல் லாயிரத்துச்சொச்சமெனவுந் துயரமெலாந் தொடாகண்டு, கலகலத்து மயங்காதே காரணந்தா னென்றியுண்டோ காரியங்கள், விலவிலத்துப் போவதினா லுறுபயன்று னென்கொலோ வீணையசித்தம், சலனமுற்று வாடாமற் றற்பரத்தைச் சிற்சுடரைச் சாரென் நெஞ்சே.

இடப்படிநீ யென்றுதினஞ் செயுமுபதே சங்களெலாஞ் சிந்திக் காமல் மடத்தனமாய் என்றென்றுநீ மல்லாட வந்தனையே மதிப்பில்லாத,கொடுஞ்செயல்கள் புரியென்று [illegible] குரவ[illegible] கூருஞாயம், அடல்வீரர் மதிப்பதுண்டோ அறிவுறு நாமுண்டென் னருமை நெஞ்சே. (72)

இனிமேலிங் கேயுனது குண்டெல்லாஞ் செல்லாநீ யென்னுவாயேற் பணிமனதென் றேயுரைத்த பான்மையெல்லாந் தூரவைத்துப் பருவாள் கொண்டிட்ட, யினியமொழி சிறிதின்றி யிரக்கமின்றிக் கண்டதுண்ட மினிநான் செய்வேன், [illegible]தவனே யென்செய்வாய் தடிப்பிலோ குருவான சண்டி நெஞ்சே. (73)

வஞ்சகரின் கூட்டுறவால் மயங்காதே தியங்காதே வாடிடாதே. தஞ்சமென நம்பாதே சமையம்பார்த் தேயிருப்பன் றுனே யிர்வன், நெஞ்சகமே நீயிருந்த இடமதைவிட் டகலாமல் நின்றுகொண்டால், வஞ்சகரின்நெஞ்சமெல்லாம் வஞ்சகம்போல் நொறுங்குண்டுமாயும்பாரே(74)

பாபமெலாந் திரண்டுருண்டே ஒருருவாய் வந்தமைந்த பாவைமாரைக் கோபமுட னெதிர்த்தவனே கொடும்வீரன் அஃதின்றிக் குளிர்ந்தசொல்லாற், றுபமுடன் பேசிவென்று விடுவோமென் றெண்ணினவன் தான்கெட்டாலும், தீபமுட னேற்றிவைத்தா லிருள்பறக்க மாட்டாதோ தேறென் னெஞ்சே. (75)

மனமாயை யெனும்பெரிய சமுத்திரத்தில் நீமுழுகி மயங்குகின்றதெனும்பெரிய வழக்கதனை யெவரிடத்திற் சொல்லியழ விதஞ்சேர் நெஞ்சே, ஜனகாதி முனிவரர்கள் தொடர்ந்தவழி நீதொடரச் சலிப்பென்றோதெ[illegible], மனமாயை செல்லும்வழி பாராமல் நிருவிகற்ப வழியில்லில்லே. (76)

கட்டளைக் கலித்துறை.

தத்துவந் தொண்ணூற்றி யாறெனுஞ் சேற்றிற் சலனமதாய்
நித்த மலைந்து வழிதெரி யாம லிடம்பின்றோர்
பற்றி யிழுக்கும் படுகுழி வீழ்ந்துபன் முட்கழிந்த
தத்த நினைத்திரை நீக்கிக்கண் டானந்த மாகினனே. (77)

பெருக்கவழிகளிற் பல்கோடி சாத்திரம் பேசியதைச்
சுருக்க வழிகளிற் கண்டுகொள் வாயெனச் சொன்னசொல்லை
இருத்தி நினைப்பு மறப்டாந் திரையை யெடுத்தவுடன்
அருத்தம் புகலப்பன் றுவின்றி யானந்த மாகினனே. (78)

மதவாத முற்று மயல்சுக மென்று வழுத்தி வைத்தாய்
மதமாதி தத்துவப் பேய்க்கூட்டம் வாட்டி விரட்டி வைத்தாய்
இதமா யெனைநீ தனிக்க வதிக மிணக்கி வைத்தாய்
அதினாலுனவுன வென்னைப்பர மானந்த மாக்கியதே. (79)

பஞ்சை மனுடர்கள் செய்கோல முன்னிப் பகுக்கையிலே
யெஞ்ச விலாமற்றும் வந்த வழியி லிருந்துகொண்டே
அஞ்சாமற் செல்கின்ற ஆடம் பரங்களு மாடல்களும்
அஞ்சாத நின்செய லென்றேபிர மானந்த மாகினனே. (80)

மாகத்தை யன்றியைம் பூதாதியில்லை வழுத்தரிய
போகத்தைப் போக்கப் புலக்குறும் போட்டிநற் பூரணமாம்
மாகத்தை யன்றியிலை யெனத்தந்த மௌனமதை
ஆகத்திற் காணஎனைப் பிரமானந்த மாக்கியதே. (81)

எத்தனைநாட் புலம்புவது வருந்துயர்க்குப் பயந்தே, யென்[illegible]து வதி
யாயங் கேள்விமுறையிலையோ, வித்தனைதுன் பேழைபடமுடியாது
முடியா தினித்துயரம் பொறுக்காது பொறுத்ததெலாமுன்றன், சத்த
நெஞ்சமறியாதோ துணையொருவரில்லைத் துரையேநின் திருக்கரு
ணைக் கிதுபொருத்தமாமோ, வத்தனை நம்பினவ ரிக்கதியோ பெறுத
லருள்கொடுப்பா யருள்கொடுப்பா யகத்திருக்கு மணியே. (82)

வந்ததுன்பங் காணாதோ வருந்துயரம் பொறுக்கேன் வாடினே னாடி
னேன் வழிகொடுக்கும்வழியே[illegible]தளைந்தேன் நொந்தயர்ந்தேன்
றிகைத்தலரி யழுதேன் திரு[illegible]ங்கரயோ வருமறையின்முடி
வே, [illegible]லகந்தனிலே பட்டதுன்பம் போதுந்தவமணியே நவமணி
யே சலன[illegible]ணியே யந்நடுவாதியற்ற வற்புதமாமணியே யருள்
கொடுப்பா யருள்கொடுப்பா ய[illegible]திருக்குமணியே. (83)

82ஆம் பாட்டுமுதல் எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

வருவதெல்லாந்துன்பமென்றுமென்னசெய்வேனேழை மனமயக்கமிகு
தியன்றோ நினதருளுங்காணேனும், வருவதெல்லாம்நன்மையென்ற ம
றைப்பொருளின் முடிவைமதித்தாலும்பொறுத்தாலும் நட்டுவர்தந்து
யராற் சிறுமைமெத்தக்கொடுமை மெத்தத்தீவினைதான்மெத்தச் செ
ய்தேனோ இவைவருதற்கேதுவென்றேனறியேன், அருமணியேகுரு
மணியேபழியாமணியே யருள்கொடுப்பாயருள்கொடுப்பாயகத்திருக்
குமணியே. (84)

என்னவிந்தமாங்கனிதான்பழுக்குமெனவெகுநாளெண்ணியடியேனிரு
க்கவெதிரிகளுங்கூடிப், பண்ணுமிந்தக்கனியதுதான்பழுத்திடுமேயாகிற்
பங்கிடுவோமெங்களுக்கேபற்றுமென்று றுரைத்தே, யின்னமென்னைவழ
க்கிடுதல் திருக்கனிவிற்கழகோ யிதுதகுமோவிதுமுறையோவென்செ
ய்வேனேழை, யன்னைபொத்ததயைக்கடலே ஞானமெனுங்கடலேயரு
ள்கொடுப்பா யருள்கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே. (85)

பங்கவசப்பட்டுழன்ற பாவிசிரிற்பெரியேன் பாதகங்கள்செய்பவரின்
றலைவனுக்குந்தலைவன், சங்கடந்தானுற்றவரிலெனக்குநிகரித்தத் தார
ணியிலில்லையிருப்பினவர்களிலிபான்றமைய, [illegible]கொடிய
[illegible]பரமதிலாழ்ந்திழிரு[illegible] திரைபோட்டதேகவுனக்கழகோ. வஞ்
சமிலாமெலிந்தபர்க்கேதனக்துவிதப்பொருளை யருள்கொடுப்பாயருள்
கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே. (86)

நல்லமாதிரிபெலாரு[illegible]யாப்[illegible]பழுக்கதச
ரமதனைச், செல்ல[illegible]ருக்குமாமின்றின்பயரா
[illegible]ணைபச்சிறிதிப்பாம்[illegible]கால்லவுன்தருநா[illegible]
மோர்வாளைக்கொளித்தருளா[illegible]யானத[illegible]கொண்[illegible]னுநி, அ

லவ்வினைப்பட்டுழன்ற காலமெல்லாம்போது மருள்கொடுப்பா யருள் கொடுப்பா யகத்திருக்குமணியே. (87)

காயசவ்வியில்வெம்பிடுமோகனிபலவினைத்தருமோ காகமோடுபெருந்தடித்துக் கழுகுங்கொண்டுபோமோ, மாயையெனும்பெரியகள்வன் வஞ்சனையிருலே வந்தடித்துக்கொள்ளுவனோ மனமெனுமோராக்கிற், சாய்ந்திருக்குஞ்சோகாதிப் பயல்களெல்லாந்திரண்டு தானடித்துக்கொள்ளுவரோ சலக்கமெல்லாந்தொலைப்பாய், ஆயுநின்றமறைமுடிவின் சொல்லிறந்த குருவே யருள்கொடுப்பா யருள்கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே (88)

கன்றைத்தன்பசுவென்னநாய ராக்கிப்பாரிதனை யெனக்குமுடியாதிதனி லியான்பொருந்தமாட்டேன், என்னதனைப்பிழிந்தெடுத்துக் காச்சியநற்பாகே கற்கண்டேசர்க்கரையேகனிமதுரச்சுவையே, பின்னமுதேமலைத்தேனேயலர்மலரின்காலே யென்கண்ணேநவமணியே யிருளகற்றுமொளியே, யன்னதன்பம்பறக்காதோநின் கருணைவிசி லருள்கொடுப்பாயருள்கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே. (89)

பட்டதுயர்பார்க்காதோபடுத்திடுமிப்பாடு படமுடியாதினித்துயாம் பகாலாவெய்யிலை, விட்டகுறைவாவிலையோ வெதனையால் மனதுமெலிந்தடியேனெக்குருகி விழிபுனலைவடிக்கக், கிட்டம்பார்த்திருத்தல் கடனாமோ [illegible] தகவோ, அட்ட [illegible] கடல்புவனங்கலந்துநின்றகுருவே யருள்கொடுப்பாயருள்கொடுப்பா யகத்திருக்குமணியே. (90)

மாயையெனும்படுகுழியில் [illegible] தருங்கனிக்கு வைத்தாய்நீயசத்தாதிபுத்திரர்தன்காவல், பேய்களையும் அஞ்சக்கப்பொருக்கியெடுத்தன்மதத்தைப்புறம் [illegible] புத்தினையிப் பேதையக்காரியைச், சாய்த்தெடுக்கவே [illegible] யுமில்லைகைதெரியுதில்லைத் தற்பரனேசிற்பரனே [illegible] ரீ, யாய்த்தெடுத்துத்தருவாயேயென்குயராதிரு யருள்கொடுப்பாயருள்கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே. (91)

[illegible] செய்வேன்பெரிய விருளடர்ந்தகாட்டி லிருப்பேன் [illegible] வைத்து மெத்தனுக்குத்துணைபோற், சொன்னபடி [illegible] கொடுத்தாய் துயரமெனக்கவர்கள்தொல்லை சொல்லி [illegible] ன்னெடுநாளிவர்கள் வசப்பட்டுழன்றபெற்ற பலன்போதாதோ [illegible] ண்டும்பரத்திலிற்குமாசே, யன்னியமொன்றறியா [illegible] தோ, டருள்கொடுப்பாயருள்கொடுப்பாயகத்திருக்குமணியே. (92)

கலி விருத்தம்.

செற்றிமையத்திருக்குநிருபனை
யுற்றுப்பார்த்தொளிவோங்குமுணர்வினர்
மற்றைநச்கல்வினைச [illegible] த்தெய்வமாய்ச்
[illegible] றமேற்பதிலையெ [illegible] த்தியம். (93)

சித்தமொன்றெனத் [illegible] தெளிகினர்
சுத்தனேயமுதூட்டி யருள [illegible]
சித்தமெற்குத் தெளிவுபடும்படி
நித்தங்கூடுவென் நின்மலச் [illegible] சாதியே (94)

அறிவினின்றவர்க் காணந்த [illegible] தேன்றருங்
குருவேயுன்றன் சரண்டலைமேற்கொணடி
யிருநிலத்திலிருப்பதல்லாலினிக்
கருவெனுங்குழி காண்பதுமில்லையே. (95)

கண்ணினின்றவெள் கண்ணொளியேயுனை
மண்ணின்மாந்தர் மறந்தனர் மாலினால்
எண்ணிப்பார்ப்பவர்க் கிடேற்றமேதரும்
தண்மலர்க்கழல் தஞ்சமென்னப்பனே. (96)

எங்குநின்றவெழில்பரனேயுனை
யெங்குங்கண்டே யிதயங்களித்தனன்
மங்குலென்னவருங்களை போக்கினன்
அங்கந்தன்னிலமர்ந்த குரவனே. (97)

தன்னைக்கண்டு தனித்தபுருடருக்
கென்னையானந்த மிந்தவுலகிலே
யுன்னைக்கண்டு நானுன்னருட்சேர்ந்திடற்
கென்னையாண்டரு ளென்னகத்தீசனே. (98)

சட்டைக் கலிப்பா.

நெஞ்சந்தன்னிற்பலபலதொல்லைக ணீங்கி[illegible]லயிற்றுரும்பென (மேலன்
மிஞ்சவேதனைசெய்யவவ்வேதனைவி[illegible] வே[illegible]யொன்றுங்கண்டி
கஞ்சமாமலர்க்காலின் சிலம்பொலிகண்ட[illegible]பத்தாலுனைநாடினேன்,
அஞ்சலென்றெனையாதரித்தாளுவாயாதிசே[illegible]தியனுதிப்ரதாபனே (99)

என்ன து[illegible]ங்களைநீக்குவந்தெய்தினுமேக[illegible]மின்றியிலைகொலோ
அன்னதுன்பத்தைத்தா[illegible]வலிமையுமையதன்னைமறந்திடாத்தன்மை
யுந், தன்னைத்தந்துன்னருண்மழைதோன்றவுஞ் சொரூபசாக்ஷாத்திவரி
ற்றுஞ்சவுங், கன்னவைக்குமனச்செயல்நீ[illegible]க்கியென் கருத்தினின்
றெனைக் காத்தருளுதனே (100)

தோன்றித்தோன்றிமறைகின்றவாக்கையைச் சுத்தனேயறியினச்சடா
வத்தாற், கான்றலின்றிச்சுயந்துதிரிந்துமா கவலையுற்றடியேன்வெரு
காவலாய்த், தோன்றித்தோன்றிமறைந்தவைபோதுநற் சத்ரசைதன்ய
நித்யகுணாகார், ஆன்றபெரிடந்தங்கும் நிர்பாகராஅகில காரணபூரண (101)
நங்கையே.

ஆசமுள்ளவரையிலும்வெவ்வினையண்டியெந்தனையாட்டியபோதிலும்,
சோகமாயைவலைக்குண்மனமதே சொக்கிச்சிக்குண்டிருந்தே விழிக்கி
லும், வாகுபெற்றநினதருட்டங்கியான் வயங்கிநல்லுணர்வோடேயிருக்
கவுந், தாகமெத்தவறிந்துமறியார்போற்குளிருப்பதுநீதியோநாதனே()

கூடு தூக்கியவூச்சியைப்போலவிக் குவலயத்தினந்தூலமிருப்பதை
நாடிநாட்டமுறுக்குறையாலலோ நானெனும்விவகாரமுதித்ததிப்
பாடுகண்டுபாரத்தையும்நீக்கின பாவிநெஞ்சேபதைத்துச்செல்லாமல்லா (103)
கூடிரண்டுவிகற்பமுமற்றநீ கோனுனைநனிகூட்டி விழுங்குமே

இன்பமென்பவை[illegible]ற்றின்பமாய்ச்சிலரெண்ணியெண்ணியீடேற்றமி
[illegible]ந்தனர், துன்ப[illegible]தயேயுலகந்தனிற் றேன்றுந்துக்கமாமென
[illegible]னித்கொண்டார்[illegible]ர், [illegible]ன்பதுன்பமுலகமிம்மூன்றுமே யென்மனத்
தொழிலென்றெ[illegible]ணர்சில், நன்மையேசருவாங்கமுமென்றெனை (104)
பாடினார்க்கருள்காட்டியநாதனே.

வாரிநீரைவரண்டி[illegible]ச்செய்யலாம்வானந்தன்னையும் வில்லாய்வளை[illegible]கலா
ம், பாரின்மேற்பெருங்குன்றைப்புடைக்கலாம் பாவைபாவையப்புக்கல
லாம் [illegible]நீரின்மேலுலாவிநடக்கலாம் [illegible]தன்றன்னை [illegible]
[illegible]த்தலாம், நீரின்மேலுலாவிநடக்கலாம் [illegible]யாள[illegible]ரா
கொள்ளலாம், கோரஞ்செய்யுங்குரங்குமனத்தினையடக்கியாள[illegible] (105)
காங்கொலோ.

நிட்டைகூடினும் நின்மலமாயினும், நீசமானபெகாலத்தே தன்னெறென்னினும், பெட்டிதன்னிலகப்பட்டபாம்பெனப் பேச்சுமூச்சின்றியானந்தமாயினும், துட்டசங்கற்பத்தோற்றமுழுமையுந் தோன்றிடாமற்றொலைத்தோமென்றெண்ணினும், கட்டங்கட்டம் வினைப்பயனம்மமமா கடவுளென்கினும் கண்டுதொடருமே. (106)

வினையதானதொன்றில்லாதிருக்குமேல் மித்தையானஉலகுதானேது சொல், மனைகளேதிங்குமாதவமேதிங்கு வானமோடுசராசரமேதிங்கு, கனைத்தல்செய்யும்மனமதிலுவந்த காரணந்தனைக்கண்டுமுனக்கென, நினையதானசலிப்பையும்விட்டுநான் சித்துச்சித்தெனத்தாளம்போட்டாடுவாய். (107)

எந்தவினையும் ஆண்டவன் ஆண்டவன் என்றுதான் ஜெபித்தோதியிருப்பினும், சுந்தமூலங்களுண்டென்னத்திடை காலத்தள்ளினும் வெருவிச்சுமூன்வினை, யிந்தஜென்மந்தொடர்ந்துதானொட்டுமென் றியம்பினுன் எழிலானகுருபரன், சிந்தையேயுனக்கிபினமயக்கமேன் சித்துச்சித்தெனத் தேறிக்கொள்வாய்கொலோ. (108)

ஆண்டவன் குருநாதனும்பலவு மனத்தஜென்மத் டோறுநின்றுய் மாண்டகைப்பெருமானென்றினைப்பெனும் ணமனக்கலிச்சீச செலத்தையான், மீண்டுமீண்டுவரும்பிறவித்துன்ப வேலைதபோக்கிவிடுப்பக்கமால, மீண்டுமென்றுமுணர்வற்றுணர் வொடிருப்பதற்கருள்வாயெந்தைதியே. (109)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இட்டீக்கிளம்பென்செயல்புரியேனிருந்தபடியகமேலனைத்துயர்க்குமருஞ்சென்பாலென்னைத்தொடும்போரற்றேன், மனக்காவின்வஞ்சகமெல்லா

மறிந்துகொண்டேன் மாயையனுகாதநிட்வசதிபெற்றுக்கொண்டேன் கனவெனவேமதித்தேனிப் புவிவாழ்வையெல்லாங் கப்பையைவிட்டனனியமாய்க்கண்டிலேமொன்றும், நினைப்புமறப்பில்லாமலெப்போது மதையே நேசிப்போம்பூசிப்போம்நிர்க்குணத்தைத்தானே. (110)

கொச்சமனப்பயலேயுன் குறும்பெனக்குத்தெரியுங் கூச்சமொடுநானுமெல்லாமெங்கிருந்துபடித்தாய், அச்சமுனக்கேதுசொலாயானைமூடனையாய் ஆரிடத்திலுன்றெழிலைக்காட்டுகிறாய்மூதே, சடிவடையாதேநீ சலனமுஞ்செய்யாதே தலைவனொடுநானிருந்து தனைமைபெறும்வகைக்கு மிச்சமதிபுகலாதேவந்தனம்வந்தனம்யான் வேண்டினேன் நீயகலவேண்டினேனென்னானே. (111)

மனைதநீபெண்களைக் கண்டதிவிரைவாயோடி மயலாகித்தத்தளிக்குமநியோரம்பெரிதே, நினைமவனவுமோர்க்கைதயிலேநினைக்கனியமென்றுநிதியோரம் கழித்தவெள்ளெழும்பைராய்கடித்தேயெயிரியில், தனதுரசம்வடியதவெலும்பின்ரசமென்று தானுண்டுவெறிகொண்ட தகைமைபதுபோல, உனதின்பமெய்துகாணுன்விகற்பத்தாலே யுற்றாய்நீயஞ்ஞானமுள்ளபடியில்லே. (112)

தான்தானாய்த்தனித்திருக்குமவசரத்திலெனக்குச்சகத்தோற்றம்பெண்டு மனைமக்களெலாங்காணேம், நான்தானென்றேகிளம்பி வந்தநிறைவிலேயோநானுகிப்பலபொருளுமனைத்தென்றுமானேன், மாறுபிமானமெல்லாம்வந்ததையோகலைபோல்வாடினேனோடினேன்மாதிரியத்தேடி, யேகோதானித்தனையுமெனக்கெனவேயினைக்கின் இருந்தநிலையிழந்தனலென்றுகண்டேன்னானே. (113)

மனக்குரங்கேபயலேயுன் வஞ்சகநன்கறிவேன் மாயையுன்பாலிலேய
ன றம்வஸ்துவினேசனுமாய்த், தனதாகப்போனதுபோலபிநயங்கொ
ண்டென்னைச் சந்துஷ்டிபண்ணுகிறாயில்லைவெறுக்கத்தாகீ, சொன
படிநான்கேட்பேனோ சொந்தமலவென்றுஞ் செல்லென்றும்வெளிமய
க்காந்தோற்றமெலாமென்றுந், தினமுரைத்தாய்துக்கம்வருஞ் சமைய
ஞ்சோதனைக்குந் இடமாய்நிற்பு...வென் றினந்தினமுன்றேடே. ()

ஏனெனில்நீயெனக்கிதஞ்செய்பவன்போலுமிருப்பாய் எல்லைகாட்டி
ன நரிபோற்பட்சிகளையுமிளிப்பாய், நானெனவந்தொருபே ய்தமுனைத்
திடவுஞ்செய்வாய் நம்பேனுன் ஒருநாளுநம்புவனாலுன்னை, ஆனமக்
கள்பெண்டுமனைபொன்னிவைகளெல்லாம் அனித்யமென்றுநிச்சயமா
யுரைவித்தாயலவோ, தானிதற்கோ றானிவரும்போதே நீமுன்னை சா
ற்றிய சொற்படியிருந்தாற்றுறுதவாவேனே. (115)

விரதமென்றுவெல்லெனென்று தெரியாநீபேசே விளம்புகிறேன்கேளும
ந்தவகைவியாமாகத், திரமாகத் தோசைவடைகாரங்களுண்டு பேரூட்டாக
சோறுண்டுராகாதிகொண்டு, சுவாகப்போகங்கள்நுகர்வதுவும்பேசா
கடங்களியற்றுவதும் வெறிகொண்டநாய்போல், மறமாறிபுரிவதற்
கோவிரதமெனும்பெயர்கான வம்பிழவும்பிழவுபேரிழவாமிதுவே. (

ஞானவழுமன்னமுரைத்தனர்காப்பதுவிரதமெனவே அதனருத்தம்பா
தெனிலேவலருந்தும்கேள்முறையே, கல்லைகொண்டுபறவிடைடயடி
த்துமிருப்போங்கிக்கலங்குகின்றலைம்புலனைக்கலங்காமல்நிறுத்திச், செ
...ாயப்போதும்வைத்திருக்கமனதைச் செப்பினர்காணம்பிக்
...ருனைகொண்டே, யிவ்வருத்தந்தெரியார்சார்மனம்போனவழியாய்
இருப்பார்க்குடப்பார்க்குமியம்புதலென்பயனே. (11)

மனமேநுமென் பிரியாண்பவமூர்த்தவன்சேனைகில் வருந்துயர்களை
த்தனையுந் தீவினைசற்பிதமாந், தினமுமிந்தச்சேட்டையின்றன் வச
மாகாதிருக்கத் தினமுரைத்தும்பயனென்னுன் நீயருணத்தவிர்க்காய்,
கனவெனவேதிடமாகக்கண்டிருந்தாங்கவலை கடனெனும்கூதிகளைகளெலாங்
கருதுவதுமெதற்கோ, தன்னிலைவிட்டகலாதேசத்தியமாய்நம்பு சடம்
வெருத்தபோர்வீரனீயானதாலே. (118)

போர்வீரன்படையணியிலெதுபோனாலென்னப்புசலரியருடேபடமடக
ழிந்தாலுமென்ன, ஆர்போயென்றிருந்தென்னை ஐ...தமேன
அழுந்தவனேயாமாகில் வென்வீரனாமோ, சார்பேபாதிரண்டதபோற்
சஞ்சிதங்கள்கூடிக் கலைத்தாலென்னலைத்தாலென் னதுவாகாதிருந்தா
ன், மார்முழுதும்புண்ணாகிச்சல்லடை...க்கண்போல வெட்டுப்பட்டப
டாமர்த்...ரீயேய். (119)

மனமே...யிவ்வுலகமதிலேதாசகம்...ன்வெளியின்விகாரத்தில்
மயங்கியேநின்றாய், மனமேநீமண்கல்லோடுகளைப்போலொத்த வடிவா
னமந்தணதனைப்பணமென்றுநினைத்தாய், மனமேயுன்சங்கற்பத்தால்
விளைந்ததென்றுயதித்தையிலை பணமடக்கிப்பார்த்தனையுமில்லை, மன
மேயுன்போராட்டமென்றேழ்புஞ்சுகமாய் வாழ்வோன்தனித்திருக்கு
ம்வாழ்வெனக்குப்பெரிதே. (120)

சேகமின்றுடமூழ்விட்டவென்றுவைத்துக்கொள்வோம் தேடிவைத்தக
ற்பனையார்நிதியமெங்கேசொல்வாய், மோகமெங்கேசோகமெங்கேபுது
ல்லட்டியெங்கே மூமூமோசம்ஜைதகம்பிமோசப்பே
...சகொண்டவன்மாஜலத்திடையேநின்றும் ஐ...
றத்தனித்தோ...மா...ரா யகண்டமுமாய்ப் பூரணமாய் நமுன்
இருப்பவனையா யாமதாநுக்கலைநோம்நாமே. (121)

வாதனையின் வசமாகிச் சஞ்சலப்பட்டேங்கி வாடுகின்றபாழ் மனமே வழுத்து மொழி கேள்நீ, தீதுநன் றெனத் தெளிந்திருந்தற் கேன்புகுந்தாய் பாவம் செய்லை யென்னரக்லை கட்டிப்பரப்புதற் கோ நினைத்தாய், மாதனத்தைத் தேடிபொருளொடு கோட்டைபோட்டு, வாழ்வோமென்றே வுனது தீர்மானஞ் சொல்லாய், போதமென்னபேத மெய்பேதமை கொண்டேபோ போ புந்தியென்றுந் தனித்திருக்கப் பெற்றதில்லை. (122)

ஞானம [illegible]ன்று சொல்லுவதற் கருத்தமென்றேயென்னில் நாதாந்தப் பேரொளியைப்பா[illegible]ன்றிக்கண்டு, மோனமெனும்பெருவெளியிலானந்தாதீத முடிவான சா[illegible]சிமயமாயறிந்தப்பொருளை, ஈனமின்றியிடைவிடாப்பழக்கத்தாற்பழகி இகபரமும் விசையவாதனைகளையு மொழித்துத் தானதுவாய்த் தனித்திருந்து தனித்த[illegible] லை நழுவித் தனதுண் [illegible]மெய்யமென் றேநாமம[illegible]யும்பேரே. (123)

விருப்புவெறுப்பதனாலேமதவாதமற்றும் வீண்வாதம்பலவாதம் [illegible]னக்கிடவேலாத, துருப்பிடித்தவாதமெல்லாமனிடரைத்தொடர்ந்தே [illegible]தாலையாதவழக்கிலகப்பட்டு முல்வரிக்த, மருட்பிடித்தவாதமுன்னமனப்பழக்கத்தாலே, வந்ததென்னும் வகையறியாரறிந்தவர் சொற்கேளார், அருட்பழமேம்பாம்பழமே [illegible]றிவதனிற்பழுத்த ஆனந்தப்பலாப்பழமே அமைதி கொடுத்தேவே. (124)

வங்கவழிதனிலிருந் தபேரொடு குறிப்புவம்பேடு திறந்து வெகுஜாக்கிரதை [illegible]வைபுனை நினைக்கமாட்டார் அரியபொருள்வருவ[illegible]கேயணைந்து நடப்பார், இந்தநிலையத்தனை புமுன்பழக்கமென்றே யெண்ணுர்கள் சொன்னாலு மேற்கவுமாப் [illegible] அத்தர் நிவாதியற்றவோர்த்தத் தெளிவே அகிலாண்டத் [illegible] நக்கவனே அமைதி கொடுத்தேவே. ()

திரையையிழுதெரிசனமுடன் னெனவுரைத்தாளிற் றிரையையிழுத்தேன தனிற்செப்பமுடியாத, மறைப்பொருளாய்க்கலக்யானப்பெருங்கடலின் றெளிவாய் மதிப்புனடங்காதவரத்தினத்தின் ஒளியாய், புரைதவிர்ந்தமாதவத்தோர்புந்தியினின்றிலகும் பூரணத்தைச்சென்றுந்தப்புண்ணியத்தின் முடிவை, இறைபவனை புவமானத்திணங்காதவினிப்பையான் பார்த்தேனெனப்பகராதென்னை பிழுத்ததுவே. (126)

இருமொழியாந்திரையையிழுபிழுத்தவிடந்தெய்வ மிருக்குமிட[illegible]த்தேசில்லரையொன்றில்லை, குருமொழிந்தபெருமொ[illegible] யிதுவே குறிப்பறிந்தபெரியோருஞ்சென்றவழியி[illegible] நீபுகுந்த வழியெல்லாம்விட்டு அகமுககாட்டத்தி[illegible] பழகி, இருவுனக்கோர் துக்கமில்லையெல்லாந்[illegible] அக்கடல்மயமாவாயே.

எழுசீரடி விருத்தம்

[illegible]ன் மனமேவுனக்காயிரமோதியும் நன்குதீதெனவ[illegible]
[illegible]ன் மையாம்பலகன்மங்கள்புரிந்தேன் புந்தியைக்கு[illegible]
[illegible]ன் மசாதனத்தை நான் மறைத்தெளிவைத் தரும்பி[illegible]
[illegible]ன் மனமேகீனைப்பொடிமறப்பையெடுப்பையே[illegible]

[illegible]ன் மகாரியங்களைத்தனைகோடி கருதினுங்காலமும்
[illegible]ன் மனமேநீயென்பினைவந்துமென்னுரைமறுத்தி,
[illegible]ன்மயப்பொருளை மௌனதேசிகத்தைச் செய்தவந்தி[illegible]மாம்பழ,
[illegible]ன தென்றிலாசக்கவ[illegible]றைத்தை யேகமாய்அடைவதுந்சமே. ()

பைப்பல தெசீராளெலாம்விடய போகத்தைவிருட்டமுற்றமூர்த்திப்
பேயெனவிழித்ததிலர்பொன்னைபெற்றனைபெற்றதுபோதும் (தை
தாயசட்பொருளைத் தனிக்குணமலையைத் தனிப்பதில்வெளிப்படுமருந்
நேயகக்கனியையுணர்வினொளியாய் நிர்மலையேயடைவதுநிசமே. ()

தோழனேயுன்றன் குறும்பெலாங்காணேன் சுகமடயேருவைத்தொட்
டால், மாழ்கதேயென்றிக்கதியனைச்சறியேன் வந்ததும்பழமையென்றறி
...ழ்மையோடுயர்வைச்சமமெனமதிக்கத் தக்கவவ்விடத்தினிற்
...சிலர்க்குருவைக்கண்டனன்கூடிக் கொண்டனன்றடி
(131)

...ரநம்பினனே யெனக்களிப்பதுவுநீயிடமே
...யெனத்துணிந்தால்முனைவிடச்சாலவுமளிப்பாய்
...ரக்குணயினியுனைமறியேன்
...வினிலிருந்தே தூங்குமென்னைவறிவாயே (132)

...யென்னசொல்லினுநீயியற்கையாந்தொழிலினில்
...றனைப் பல்துயர்க்கிலக்காக வைத்தையேவைத்தநீ
...போதெல்லாஞ்சருவசங்கார மூர்த்தமாய் இலக்கணத்
...லற்றதுவாயிருமொழித்திரையை யெடுத்ததிலினிது
(133)

சந்தவிருத்தம்.

சிந்தையே...லையினின்றுநல்லநெறி கண்டிடாதசிலமாந்தர்கள்
செய்தவக்குறையிதாமிதென்றுநனி திண்ணமேமொழிவினையாமலும்

பந்தமேவுபடுபோக்கிரிப்பயல்கள் பழமைகொண்டுமகிழ்வதாய்ப்
பண்பிலாதசிலவற்பமாஞ்சுருதி பார்த்ததேபெரியஞானமாய்
எந்தவேளையினுமெண்ணிநின்னடியரேற்றிடாதபலகேள்விகள்
இயற்றிநல்லவர்கள்மனதுகன்ன இவரெய்ததென்னபலனறிகிலேன்
அந்தமின்றிநடுவாதியின்றியறிவாகநின்றுமென்தன்பதாய்
ஆடுகின்றவொருசைதன்னுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (134)

கல்லவேலையதுவாகவாகமதை நன்குசெய்துநவவாசலாய்
ஞாலமீதுநிறைவானபல்கொடிய தீமைகட்குமனமாதியாய்ச்
சொல்லவாயதுமிலாதசோதியே சுவானுபூதிமயமோனமே
...கற்பித்தவியல்வானமேயிதனுட் டோன்றவைத்தனை...மே
...ல்லையொத்துமனநின்னைநாடவெகு கஷ்டமாக...மைக்தனை
...கஷ்டமின்றிமிகுகன்மமானவழி கருதவைத்த...மனீதியே
...ல்லையின்றிநிறைவா...வென்று இதயதாமரைவிரிக்கவே
எழும்புமாகிரணபானுவேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (135)

...ந்தவேளையினுமுந்தனாசையுடனிங்கிருக்கவரமருளவு
மேகமாகநிறைவானவுன்னைமனதேபொருத்தவரமருளவும்
பந்தமென்றவிருகால்விலங்கது படவெனப்பொடியவருளவும்
...பிச்சையோங்கிருணமானமாதர்வலைபற்றிடாதவரமருளவுஞ்
...ந்தையார்வமொடுபந்தநீங்கினவர்சேவைகாணும்வரமருளவுஞ்
செல்வமானசுகவறுமையாதிகளைத்தீண்டிடாதவரமருளல்
கந்த...னதுருவானவாயடிமைநாணநீயருவதென்றுகொல்
...கீர்த்...னைசருவசித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (136)

கூட்டமாகவரைகூட்டமானவர்கள்சொரிமையெற்குமழைபோலவுங்
குவலயத்திலுறுசெல்வபோகமதருஷ்டமென்றமனமெண்ணவும்
நாட்டமாகியுனைநடுவில்வைத்திலகிநானிருக்குநலனருளவும்
நல்லபேர்களிடம்நல்லபேர்சரிதம்நானுரைத்துநிறைவாகவும்
வாட்டமேவுபடுபோக்கிரிப்பயல்கள்வாதசர்க்கம்வருகாமலும்
மஞ்சுளமுழிதமிஞ்சியேககனமாரியாங்கருணைபுரியவுங்
காட்டுகின்றமறைகண்டிடாதமனக்காட்சியேகிருபைபுரிகுவாய்
சர்த்தனேசருவசித்தனேயுயிர்கடோறநின்றஜெகதீசனே. (137)

சாந்தமாகியனமாதிபோர்த்தொழில்கள்தாமொழிந்தடிமைவாழ்கவும்
சவமெனும்பெரியசடலநாய்களுணத்தானமைத்ததெனவுணர
நாந்தனித்துமுனைநின்று சாணவொளிர்ஞானமும்மௌனயோகமும்
நல்கியல்லல்வினையில்லியோட்டியெனைநத்துவாய்பெரியதத்துவா
வந்தவானவர்கள்வாழ்வுமோசனமெதென்றுமூடர்கள்சொல்வரோ
விந்தலோகசுகமையவெற்குவொருவேதுவாலும்வரவேண்டிலேன்
சார்ந்தசுகமெனதறிவினின்றனது கருணையாகுமழைபொழிகுவாய்
சர்த்தனேசருவசித்தனேயுயிர்கடோறநின்றஜெகதீசனே. (138)

பாழுமாயைபுரியிந்த்ரஜாலவுலகைபரவிடாமலறிவாகவும்
பார்த்தபார்த்தவிடமெங்குமேயனது விசுவரூபமெனப்பார்க்கவும்
வாமனுங்கொடியவிழியினர்கடருவஞ்சகத்தொழில்கண்முற்றிலும்
வந்திடாமலருளாஞ்செனக்கருதுமார்க்கமானவர்கள்சேர்க்கையும்
நானுமேவருகாலவோமனது தொல்லையானசெயலாலியவும்
நாதநெற்றிநடுமையமீதிலுனைகாணிருத்துமொளியாகவும்

காழுமாவினர்கள்கண்டிடாப்பெரியகடவுளேகிருபையருளுவாய்
சர்த்தனேசருவசித்தனேயுயிர்கடோறநின்றஜெகதீசனே. (139)

எங்குமாகியலகாகியென்னறிவுதன்னில்நிற்குமகமேருவே
இருளகற்றவருபானுவேயுனது இன்பவீட்டினிலிருத்துகொல்
பங்கமானவினைதொடருமோவனது பக்தனேனையும்வருத்துமோ
பாடுபட்டபலன்வீணதாகியொருபலனுமின்றனவழியுமோ
சங்கடத்திலுறுமனதுகோடிகதைதானுரைத்துமெனைவாட்டுமே
சாமியுன்கருணைவாரிவந்தடையிற்றுதொழிந்திடுமுண்மையே
கங்கிலாதசுகயோகநெஞ்சினர்கள்கருதுகின்றபரிபூரணா
சர்த்தனேசருவசித்தனேயுயிர்கடோறநின்றஜெகதீசனே. (140)

காணுகின்றபொருளனியுமென்றமலைகண்டவள்ளலழியாதெனக்
காட்டிவைத்தசருவேசனேயெனதுசன்மமாயைகடந்தபதம்
ணமேவுநிமிதுபண்ணுமவேதனைபொறுக்கவேலுதிலையையனே (ச்
புத்திதன்னையுமயக்குதுன்னையொருபோதுமெண்ணவிதுவிடவில்லை
சனுபூமியொடுகடல்கள்மாமலைகடிவைசகடோறநினதருள்மழை
தினமுமே பொழியவுறமெலாந்தழையச்சிறியன்யாத்திரமயங்கவோ
காணவா சனதுகவ்வைதீர்த்துனதுகருணைவெள்ளமழைபொழிகுவாய்
சர்த்தனேசருவசித்தனே யுயிர்கடோறநின்றஜெகதீசனே. (141)

இரும்பெனுங்கொடியநெஞ்சளித்தேனையமிருளடர்ந்தவொருகாட்டி
யேகவிதிதுதர்மமோமனதுமோகவாரியிலிசங்கியே (வே
துரும்பெனும்படியொடுங்கியேகொடியதுன்பதந்தனகிர்யாகரா
சத்தமானவொருவசதனுவடிவைம-துயவேலாமொழியருளுவாய்

கரும்பொனூர்கூடலேழினூடு கிரி தன்னிலுந்திசைகளெட்டினுஞ்
சராசரத்தின்றேதரையெலாநிறைபுஞ் சாமியேயுனதுதொண்டர்கள்
சுரும்பெனுங்கழலடைந்துவாழ்கவெளியென்கலக்கமுறல்நீதியோ
கர்த்தனே சருவசித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (142)

ஐவரென்றகடைகேட்டபேர்வழிகளழுந்துகுன்றிவலிபொன்றவும்
அந்தகாரநிறைசிந்தையேசடிகளாகவைத்தபடிபோதகர்
கைவதென்றவர்களொழிவதென்றவர்கள்கலியவேவகைகள்செய்யவும்
நம்புநின்னடிமையுய்யவும்கருணை நல்கியாள்வதுவுமென்றுகொல்
செய்வதின்னதெனகண்டுகண்டுகொளத் தெரிகிலாதசிறுமதலையைச்
சீறுசீறெனவும்மீறிமீறியடல் செய்வதென்னஇதுநீதியோ
கைதவச்செயல்களற்றுநின்றெநிகலந்திருக்கவருள்பெறுவனோ
கர்த்தனே சருவ சித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (143)

நாற்றமேகமழுகின்றவம்பரெனும் கட்டுவப்பயல்கள்கேண்மையால்
நானலைச்சவிதம் ஆரலைந்தனர்கள் ஐயனன்னவிதுபொய்மையோ
மாற்றமேதினமுமுய்ந்துஎன்மன மயங்குகின்றதலைவசந்ததேபோல்
மாறிமாறிவருபிறவியற்றுனடிவாழ்ந்திருந்திடவுமெக்காலம்
சாற்றுகின்றபுவிவாட்கையுஞ்சிறியதனமும்வாய்ந்தமடவார்களும்
தஞ்சமல்லஅவர்தஞ்சமல்லவெனத் தாண்டிநிற்கவருள்புரியவும்
காற்றுமானவெளிபூதமற்றவர்கள் இதயம்நின்கருணாகரா
கர்த்தனே சருவசித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே (144)

எங்குமாகியலதாகிநின்றவருண் முத்தனேயெனதுசித்தனே
யேகமானதவயோகமானவர்களிதயமேவுபரிபூரணா

தங்கநின்கிருபைவந்துநல்லநெறி தங்கவில்லைமனமாயைதூ
சஞ்சலக்கடலில்மூழ்கிலாருதல்களார் கொடுப்பரிவையறியையோ
பங்கமேபுரியவியலுமோகொடிய பாழுமாயையெனையணுகுமோ
பார்க்கில்நிற்கவதிகாரமேததனை வாட்டுவேன்னதுஅருளினாற்
கங்குலானசெயலோட்டியுன்றெளியை காட்டியெந்தனையுமாளுவாய்
கர்த்தனே சருவ சித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே, (145)

பந்தமென்றபடுகுழியைவிட்டு வெளிபார்த்துமேமனதுமீளவும்
பாவிநெஞ்சமினிநாரிமோகவலை யற்றிடாமல்வழிகாணவும்
சிந்தையானதுவும்நொந்துநொந்துநினைத்தேடிநிற்கவருள்புரியவும்
தேடுநின்னடியர்தொண்டுகொண்டெனுளந்தேடிநிற்கவரமருளவும்
தந்தைதாயகவானசுற்றமிவர் தனதெனக்கருதுமருளெலாந்
தகைவிடாதெனவும்நிலையிலாதெனவுந்தானுணர்ந்தடிமைநிற்கவும்
கந்தையாதிமனமற்றநல்லவர்கள் கருத்தில்நின்றமகமேருவே
கர்த்தனே சருவசித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (146

சர்வமானதினைநீக்கிநினைச்சர்வகாலமுநினைப்பனோ
தந்தைதாய்தமர்கள்பந்துபந்தமெனத் தானுணர்ந்தடிமைநிற்பனோ
நிர்விசாகரதயாளுவேயுனது நிர்மைவேண்டித்தனித்துய்வனோ
கேடிலாதசுகமெய்தல்நன்றுமனக் கேடிலாமனநிற்பனோ
தர்மமோடதர்மமானயாவுமினை யன்றியின்றெனவுமறிவனோ
சப்தலோகமுமிரைந்துமின்னிவரு தாரையாங்கருணைபொழிகுவாய்
கர்வமோடகர்வபேதபேதமுமகற்றி நின்றெநிகலக்கவை
கர்த்தனே சருவசித்தனேயுயிர்கடோறுநின்றஜெகதீசனே. (147)

நொண்டிச் சிந்து.

உலகமயக்கத்திலே-நல்லொழுக்க- முறைவதென்றுலதந்துவழிகேளு கலகந்தருமுறவை -யடியோடு - கழட்டியெறிந்துவிட்டுநல்லோர்கு ழாம்; பலவகைச்சாஸ்திரங்களும் - படித்திடப் -பணியமனதைமிகத் தொண்டுபடுத்திப், பலகால்பயின்றுவரச்-சத்சங்கப் -பழக்கமுதிர்ந்துசுக மாவதுதிண்ணம். தந்தின தன தனனா (148)

இகபரத்தின்சேஷ்டைவிட்டே-யெவரையு- மெண்ணுமல்வாதமிடுமிடு ம்பும்விட்டு, மதியற்றமாடுபோலே-யிவ்வுலக-மாயையிலேயாழ்ந்திருக் கும்மயக்கும்விட்டுக்,கதியருணல்லோர்களைக்- கண்டவுடன்-கலகமனம டக்கித்தெண்டம்பண்ணிப், பதியைப்பதியாகப்-பார்த்திருக்கப்-பழகிவ ருவதுவேதாந்தமென்பார். தந்தின (149)

மனுஷீகஜெனனமுள்ள -எந்த- மனிதர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன்மெளனீ கத்திற், றனுகரணாதிகளைச்- சர்வ-சாக்ரதையாய்வைத்துக்காக்கவேண் டு, மஹாபவஞானிகளும்-வேறே-யாராயிருந்தாலுமெச்சரிக்கைகாண், சனியனுக்கிடங்கொடுத்தாற்- பொல்லாத தண்டா[illegible]விழுவுங்கூப் பாடுமாம். தந்தின (150)

நல்லோரைவைத்தோ -லென துரிய- நண்பர்களோசற்றுக்கவனியுங்கள் பொல்லாஉலகமயல்- விகாரப்-போக்கெல்லாம்விட்டுவிட்டுக்கனிவுட னே, நில்லாமனமதனை-யடக்கியும்-நிலைகொளப்பாடுபடக்கவனம்வை த்தே யெல்லாவடிவாயும்-நிறைந்திருக்கு-மெண்குணனின் றன்மையமே யடைந்துய்குவீர். தந்தின (151)

மனதேயொருமுகமாய்- நிற்கச்சொன்னால்-மாயவிந்திரஜாலமேன்செ ய்கிறாய், தனதெனக்கருதியது- மதனைத் -தப்பென்றுணர்ந்தியனுமறி கிலையோ, கனவெனும்விவாட்கைக-கடைசிவரை காட்டிமறைக்குமிது சத்தியமே, நினைப்பேயில்லையெனும்- நிலையிருந்து-நித்தியபூரணனுயவனாங் கிடுவாய். தந்தின (152)

மலடிசேய் முயலின்கொம்பா -மிவ்வுலக - வாஞ்சையென்றேநன்குதெ ளிந்தபின்னும், மிலவுகாத்திடுங்கிளிப்போ -லேயாமோ-வென்னேரம்பே ரிழவுத்துக்கமதிலே, கலைப்படுமனமே -யுனக்கென்ன- சற்றுக்கொடுந் திடிறுந்தெரிகிலையே, சலனப்பெரும்போரை -யோய்த்துவிட்டுத் - தானுயிருப்பவனைச்சாரென்னெஞ்சே. (153)

சாரிற்றுயரகலு -மங்கே- சஞ்சலந்தானுமேவாதுண்மைகண்டாய், நீங் மேற்குமிழிகண்டா -யெந்த- நிமிடமோசெல்வதுகாணிந்தக்காயம், வா ராயென்மனமே -யிந்த- வையகமெலாம்நிறைந்த சுந்தரனைச், சீராய்ப் பணிந்துருகி - யகப்பற்றைச் - செல்லாமலோட்டிவிடு நித்தியனா வாய். தந்தின தன (154)

பெண்களைக்கண்டாக்கால் -நாய்களைப்- பெண்ணென்று நினைப்பது பிழையாகும், புண்ணெனக்கருதவேண்டும் -பொல்லாத- புலியென் றும் பாம்பென்றும்விஷநாயென்றும், மண்ணென்றுந் தூசியென் றுங் -தவசிகள்- மாதவத்தைப்போக்கவந்த மாரியென்றுங், கண்ணைக் கெடுக்கடந்த- கழுதையென்றும்- காரியமிழந்தவளோமாதிரன் (155)

மனைதப்பறிகொடுத்தா — லையையோ— மக்களேயென்னசொல்வேன்
வருந்துபரந், தனதெனத்தாளம்போட்டு - இல்லாத - தரித்திரவேலை
யெல்லாஞ் செய்யவேசொல்லும்! கினைவொரு வழியில்நில்லா —க—
கீசப்பிரவிர்த்திக்கிடங்கொடாதீர்- மனைதைப்பனை பாக்கி -யறிவெனும்
வள்ளலைத்தெரிசனைகள்செய்துய்குவீர். தந்தினதன (156)

முன்செய்த மாதவங்க -ளிப்பொழுது- முளைத்ததெனநினைந்து மகிட்
சிகொண்டு, புன்செயெனுமனதின் — களையெலாம் — போக்கடித்துச்
சுத்தவறிவாகவேகின்று, வன்செயல்செயுமனுடர் —விஷநாய்கள்— வம்
பருறவும்விட்டுச்சத்சங்கத்திற், கன்மநூல்ஞானநூல்க -ளிரண்டி லுங்-
கண்டெடுத்தசாரத்தினத்தைக் கருத்தில்வைப்பீர் தந்தினதன (157)

—த்தைவீணாகக் - கடத்திய - கழுனை மனதேயுந்தன்நிலையறிவேன்,
ஜாலத்தாதயாரிடத்திற் -காட்டுருய்விஷ- காமியதருமஞ்செய்திடுவாயெ
ன்று, கோலாகலங்களெலா -மென்முன்னே- கூட்டிவிட்டகூற்றவனு
ம்நீதானே, காலத்திலுனையெரித்தே -யறிவாகத்- தானேவிளங்குமெ
ன்னையென்னசெய்குவாய் தந்தினதன (158)

அன்னைபிதாக்களைத்தான் -புதல்வர்க- ளாதரிக்குங்கடமையையடைந்தி
ருந்தும், சின்னமதியாலே-யவர்களைத்- திட்டிப்பலதுயரஞ்செய்கிறது,
மென்னகொடுமையிதுகா -ளிகத்திலு- மிழிவானபழிச்சொல்லை யே
ற்பதன்றித், தனைநதனிரகத் -தண்டனையைத் - தான்பெற்றழுலுக்
துந்தின்னாங்கண்டீர். தந்தின (159)

வாய்மதம்பேசுகின்ற -பொல்லாத- வம்பர்கட்கறநெறிகாட்டிக்கொடுத்
தல், யேப்க்கிதஞ்செய்தல்போலும் -புத்தியற்ற- பித்தரிடம்ஞானங்க
ள்பேசல்போலும், காய்மகாரங்கொண்டு -மயக்கத்திற்- கட்குடியன்போ
லிருப்பான்றிருந்தமட்டோ, ஞய்ந்ததுறவிகளே -யவனியலுக்- கஞ்சி
யொதுங்கி —ந்தங்கொள்வீர். தந்தின. 160.

துறந்ததுறவிகளு -முலகத்திற்- சேருன்றித்திரிந்திடுவதியல்புகண்டீர்,
மறந்துமவர்களையோர் -தீயமொழி- வழங்காதிருத்தலே நன்குகண்டீர்,
சிறந்தபணிவிடைக -ளன்னுற்குச்- செய்தேயவாருளைத்தேடவேண்டுந்,
திருந்தும் புவியோர்க்கு -நல்லொழுக்கஞ்- செப்பினேமென்றறிவாய்ச்
சேரென்னெஞ்சே. தந்தின. (161)

கள்ளங்கபடுகளை -யுங்களுக்குக்- கற்றுக்கொடுக்குமனச் சேஷ்டை—
டே, யுள்ளத்தொளியாக -வுங்களிட- மோங்குமறிவையுள்ளபடியேக
ண்டு, பள்ளக்குழியென்னும் -கனமாயப் பாசாங்கக்காரிகள் பசப்பும்வி
ட்டு, மெள்ளக்கரையேற -வருத்தங்கள்- மேவுவதென்னவிதுவியப்பு
கொலோ. தந்தின. (162)

பெரியோரைத்திட்டினுக்கா -லவரென்ன- பேசுவரோபதிற்பேசவேமா
ட்டார், சிறியோரிதையறியா -ரிப்போ- தெரியாதவருடத்திற்றெரியு
மப்பா, பொறுமையாயிருப்பாரப்பா-அதனக்குப்-பொல்லாதகாலமெண
ிலைத்திடப்பா, தரித்திரம்வருமப்பா - வல்லதனக்குச்- சாவுவருவதற்
குச்சாக்ஷியப்பா. தந்தின. (163)

ஆதலிற்பெரியோரைப் - பிள்ளைகளே - யக்கினியென்றேநினைத்தக்கு ளிர்காயுங்கள், நிதிலாவார்த்தைகொடுங்க-ளவர்களைச்சேவித்துப்பணியு யுங்கள்தெரிசியுங்கள், நாதனவர்களிட -மெப்போதும்- நடனமிட்டாடு கிறானுண்மையப்பா, போதங்கிடைக்குமப்பா -நீங்கள்செய்த-பொல்லா வினைகளெல்லாந்தொலையுமப்பா. தந்தின (164)

ஞானிகளிடங்காணுங் -குறைகளை-நாமல்லப்பேசு ...லை, யே னெனிலவர்களிட -முறுகுறை- யின்றைக்கிருந்திடுமெரித்திடுவார், பா னுமுன்னிருள்போலே - யகவிருள் - பறந்திடுமனதினிற்பற்றமாட்டா, தேனெனிலறிவுதய-விளக்கமங்-கிருப்பதினாலந்தமகிமையப்பா, (165)

...வாராய்ச்சி- யப்பனே நீ-தான்செய்துசத்சங்கமேடையேறு-ஆத் ...ங்காட்டாதே - யிழிகுண - மனைத்தையும்விட்டுவிட்டாலறிவாய், ...ருநல்லோரிட - மவர்கள் - கருணைமனமுயுனக்குக்கதிகாட்டு ...ம்பார்த்தொழுங்கு-...லுணர்வு பலிக்குமப்பாநன்கு ஜொலிக்கு மப்பா (166)

...ருஞ்சிறப்புமுள்ள்செய்யவொருநன்மனமே
பாரதனிலெல்லாம் பா துநின்று பார்த்தாயே. (167)

மாடாடுவீடு மக்கள்மனைவாழ்வையெண்ணி
வாடாமல்வாடிமகிழ்ந்துநின்றுபார்த்தாயே. (168)

கண்டவிடமெல்லாம் கருத்தன்சொரூபமதாய்
நின்றுசுகியாமல் கெடுநாளலைந்தாயே. (169)

தர்க்கமிடுவோர்கூட்டந் தானடுத்துக்கெட்டிருந்தும்
...ம்போலெழும்பி வால்முறுக்கிநின்றாயே (170)

பாசபந்தச்சேற்றிற் பதிந்தவழுக்கமதால்
...சையெனுநாய்க்கே ஆளாகிநின்றாயே. (171)

பந்தப்படுகுழியிற் பாய்விரித்துமெத்தைதைத்துச்
சொந்தமெனப்ப...றூங்கிவிழித்தாயே. (172)

சில்லென்று ...த்தசிறு ...ருஞ்சிக்காட்டதனில்
நில்லென்றுனைநிறுத்த நில்லாமலின்றாயே. (173)

தன்னந்தனியேதனித் திருக்கச்சொன்ன ...
சின்னப்புலன்களுளார் சேர்க்கைதனி ...ன்றாயே. (174)

சேர்க்கைதனிற்சென்றே ... தருவ ...ச்சிப்பட்டான்
பார்த்தேயிருப்பதுவும் பண்...ற்கழகாமோ (175)

வேறு.

இல்லறத்தே...கதமானபேர்க ளொருதரையக்கூடி மகிழ்ந்தக்காலும்
அல்ல...டைவதுறுதிகண் ...ராற்றலடைவதருமைகண்டீர். (176)

இரும்பிற்பதித்தவோர்ரத்தினமாமில்லறத்தேகாந்திகொண்டபோலும்
அரும்பொனிற்பூட்டியரத்தினமாமந்தத் துறவறஞ்செல்வ...ீர் (...)

வரவரக்கண்டறியென்மனமே வைத்ததிரவியப்போக...ங்கள்
...வாவந்துதான்தீருமென்றான் சலியாதிருந்திடச்சாவரனம்...சே (...)

தனியேயிருக்க...டர்ப்புரியும் சண்டிமனதைத்தலைந்துவிட்டே
யினியபொருளைக்கசிந்துருகி யின்பக்கவிகளியற்றவேண்டும். (179)

மனப்பற்றொழித்தால்மகிட்சியுண்டு வந்திடுமின்பம்நிறைகருணை
தனிப்பொருள்வந்துஉதையமாகுஞ் சஞ்சலந்தீருமுறுதிகண்டீர் (18...)

ள்ளத்துறவுதுறக்கவேண்டும் உதவாவெளித்துறவோர்களுமே
கள் மனதையடக்கினுக்காற் கர்த்தனுயதந்தலையிராது (181)

அள்ளித் தளித்தவென்னாமுதை யானந்தத்தேனையருமருந்தை[வா
உள்ளிடத்து கெகும்பேரறிவை உண்மைய் வணக்கஞ்செய்
எந்தமுகமாய்த் ம்பிறனு யின்பவுதயந்தரிச மாம்
அந்தர்முகமாயிருக்க ண்டுமோனந்தக்காட்சியிலாறவேண்டும். (183)

ஆதிமுதலாயெனையடிமை இரட்சித்தவகாந்தியே
நீதிலெனையாண்டவென்குரு தினமுமறக்கேணடைக்கலமே. (184)

ஈனப்பிறவித்தினைத்தொலைக்கவெந்தை டியாயிருக்கவேண்டும்
னமறவேவிடவும்வேண்டும் மனப்பற்ழித்தேயிருக்கவேண்டும்

ஊமையன்கண்டகனவுபோல வுண்மைப்பொரு யிருப்பதென்
சாமியெனக்கிவ்வரந்தந்து நான்தன் ந்தனியேயிருப்பதென்றே (186)

துயர்வந்தடைந்திட்டாலு மேகாந்தியெந்தைதிடத்தருள
நீதில்சுகானந்தமாயிருப்பேன் சின்மயானந்தமகிமையாலே (187)

வேறு.

அவ்வயம் நிலாழ்ந்தகுரங்கே நல்ல அந்தர்முகநாட்டம்விட்ட அகக்குர
ங்கே, சகலவினையும்விட்டுத் தனிகுரங்கே சுத்ததற்பரனைக்கண்டுகொள்
வாய்மனக்குரங்கே (188)

இபான்றுதிப்பாயக்குரங்கே யெமிலந்தர்முக நாட்டங்கொள்ளலே
குரங்கே, சோதிமயமாகுமுந்தன் ஒருழிருலையும்எந்தன் சொன்
கேட்டுநில்லுமனக்குரங்கே. (189)

இந்தப்பிறப்பறுக்க இருகுரங்கேமாந் தெந்தக்கோப்புந்தாவாதே மனக்
குரங்கே, அந்தப்பகவனருள்வாய்க்குங்குரங்கே தானடங்கியொடுங்கி
ருஅகக்குரங்கே. (190)

க்கழுதைகள்பார்த்தின்றகுரங்கோன்று னைத்தனைசொன்னாலும்
புத்திகேள் ரங்கே, கானலுலகமெனக்கண்டகுரங்கேயதைக் கட்டி
யழப்போறதென்னகாட்சிகுரங்கே. (191)

எல்லாக்கவலைகளும்விடுகுரங்கேயீச னிருபாதந்தஞ்சமென்றேயிருகுரங்
கே, நல்லோர்பதமிறைஞ்சிக்கொள்ளுகுரங்கேயக நாட்டம்விடாதபடி
நாடுகுரங்கே. (192)

ஏகமனதாயிருக்கவாகுரங்கேயரு ளெக்காலுமேநிறையும்பாருகுரங்கே
கமடையாமலிங்கே யிருகுரங்கேயகத் துவெளிசொலிக்குகின்ற
தொழுகுரங்கே. (193)

உனதுசெயலகற்றுமைக்குரங்கேயிந்த வுலகஞ்சுற்றித்திரியுஞ்சண்டி
க்குரங்கே, நனவிற்சுழுத்திவரநாடுகுரங்கேபா நாதாந்த போமெ
ன்றிருகுரங்கே. (194)

னைப்பிறவிகெ இருகுரங்கேயரு ளுண்மைப்பக ன்று டுறங்குரங்
கே, ஞானமடைந்தவரைத்தேடுகுரங்கேபிற நலங்கலமென்றுதுணிநல்
லகுரங்கே. (195)

ஐவர்புலக்குறும்புக்காசான்குரங்கே யுனதா ங்கேயோ
குரங்கே, தெய்வநிலையதனிற்சேர்ந்தேன்குரங்கேயினிச் சேராட்டஞ்செ
ல்லாதெனத்தேருகுரங்கே. (196)

O-199.1MP31K
N12
119503

ஒருமைப்படத்தனித்தமெனுண்டிக்குரங்கேமுன்னே யூர்முழுதுங்கூட்டிச்சென்ற சண்டிக்குரங்கே, பருவப்படுத்திக்கொண்டேன் பன்றிக்குரங்கே ஜெபம்பலியாதென்றமர்ந்திடு பன்றிக்குரங்கே (197)

புந்திதனிலொளிர்வோனைப் போற்றுகுரங்கேயென்றும்போக்குவரவற்றவனையேற்றுகுரங்கே, அந்திபகலதுவேலையாகுங்குரங்கே நீயுமந்தர்நாட்டமதிலாருகுரங்கே, (198)

சொந்தமெனக்கொண்டதெல்லாம் அல்லகுரங்கேயெந்தன் சொன்னபடிகேள்ப்பாயாகிற்றேனென்றுங்குரங்கே, இந்தநிலைகின்றகண்டோர்வெங்கும்குரங்கேபலர்என்றும்நீநிலிந்தநிலையாவாய்குரங்கே. (199)

என்னமதிகொண்டிருந்தாய்வழைக்குரங்கேநீதான் எத்தனைபேர்செத்துவிழப்பார்த்தாய்குரங்கே, சின்னமதிகொண்டதைமறந்தாய்குரங்கே இந்தத் தேகம்நிலையாதெனத்தெரிந்துகுரங்கே. (200)

மன்னைவலியூழ்துலைக்க முந்துகுரங்கேநல்லமோனகுருவோடணைந்துமுங்குகுரங்கே, சொன்னவொருசொல்லைநம்பித் தூங்குகுரங்கேகனத்தலைவிலகித்தோன்றுகுரங்கே. (201)

ராஜரீகசெல்வத்தையும் பார்த்தாய்குரங்கே ஒருநாளும்நிலையாதெனவறிந்தாய்குரங்கே, பாசாங்கஜாலமதிற்போகாய்குரங்கேஒளிப்பரமனைப்பார்த்துப்பார்த்தாருகுரங்கே. (202)

ஆசாபாசதை யகற்றுகுரங்கே யிந்த அண்டாண்டம்நிறைந்தோனைத்தேடுகுரங்கே [illegible]ரியாயிநில்லுகுரங்கேநாளும் நின்மலனாகிநில்லுகுரங்கே. (203)